

**U z n e s e n i e**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **MUDr. P.**, zastúpeného Mgr. M., proti žalovanému **N.** na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 91/2007–156 zo dňa 25. októbra 2007, takto

**r o z h o d o l :**

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

**O d ô v o d n e n i e :**

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 26 Cb 114/04–144 zo dňa 5. februára 2007 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede z nájmu nebytových priestorov. Rozhodnutie odôvodnil nedostatkom naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktoré odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením odmietol. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 3. apríla 2007. Lehota na podanie odvolania uplynula dňa 18. apríla 2007, t.j. v pracovný deň. Odvolanie bolo podané dňa 19. apríla 2007, teda po uplynutí lehoty, stanovenej v § 204 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd preto odvolanie ako podané oneskorene podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie.

Podľa jeho názoru v konaní došlo k vade, uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p., pretože v dôsledku porušenia procesných ustanovení bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred

súdom. Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podal telefaxom dňa 18. apríla 2007 a doplnil ho písomným podaním dňa 19. apríla 2007. Napriek dodržaniu procesných podmienok na strane žalobcu odvolací súd odvolanie odmietol ako oneskorene podané.

Navrhuje, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý konal vo veci ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. napadnúť dovolaním a dospel k záveru, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné.

Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa § 238 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vtedy, ak odvolací súd v ňom vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie zásadného právneho významu. Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení, neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V prejednávanvej veci nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 238 O.s.p., na základe ktorého by dovolanie v zmysle tohto ustanovenia bolo prípustné.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť dovolací súd skúmal existenciu dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pričom sa zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Za odňatie možnosti konať pred súdom treba považovať taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Žalobca tvrdí že odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podal telefaxom dňa 18. apríla 2007.

Ako vyplýva z obsahu spisu, odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo žalobcovi podľa § 49 ods. 1 O.s.p. doručené dňa 3. apríla 2007. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania podľa § 204 O.s.p. uplynula dňa 18. apríla 2007 (pracovný deň). Žalobca podal odvolanie dňa 19. apríla 2007, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

V dovolaní žalobca namieta, že odvolanie podal telefaxom dňa 18. apríla 2007, pričom pripojil záznam z prenosového denníka, ktorý však neobsahuje žiadny údaj, z ktorého by vyplývalo, že sa týka predmetného úkonu. Rovnako spis neobsahuje žiadny záznam o odoslaní telefaxu v lehote, uvádzanej žalobcom. Za týchto okolností nemožno považovať za dôkaz o podaní odvolania v zákonnej lehote prehlásenie žalobcu, podľa ktorého bol prítomný pri zaslaní odvolania telefaxom dňa 18. apríla 2007 o 19. 29 hod.

Keďže v dovolacom konaní neboli zistené žiadne vady, existencia ktorých by zakladala prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p., dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Žalobca si trovy dovolacieho konania neuplatnil, dovolací súd mu preto ich náhradu nepriznal.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.**

V Bratislave dňa 6. augusta 2008

**JUDr. Beata Miničová, v. r.**  
predsedníčka senátu